

Για πέντε λεπτά ελεύθερος. του Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου

Για πέντε λεπτά κάθε τετραετία είμαστε ελεύθεροι και έχουμε δύναμη ως πολίτες. Είναι τα λεπτά της ψήφου μας. Όταν ψηφίσουμε τελειώσει η δύναμη μας. Την αναθέτουμε καθώς εξουσιοδοτούμε τους τριακόσιους να αποφασίζουν για μας τα χρόνια έως τις επόμενες εκλογές. Αυτά τα πέντε λεπτά που μας ανήκουν είναι κρίσιμα για την Πατρίδα μας. Σε αυτά τα πέντε λεπτά όσο μεγάλη είναι η ισχύς μας, άλλο τόσο μεγάλη είναι η ευθύνη μας.

Για τα τελευταία σαράντα χρόνια είναι πικρή η εμπειρία μας. Σε αυτά τα χρόνια ένα μεγάλο μέρος των Ελλήνων πολιτών ψήφισε ΠΑΣΟΚ. Απογοητεύθηκε οικτρά. Η σπατάλη του δημοσίου χρήματος και διαφθορά έκαμαν τους περισσότερους ψηφοφόρους του προτροπάδην να το εγκαταλείψουν. Τα απομεινάρια του είναι στον θάλαμο της εντατικής. Τα απομεινάρια των απομειναριών κατάντησαν πολιτικοί επαίτες, σε μια απέλπιδα προσπάθεια να επιβιώσουν...

Πικρότερη και με επίσης υψηλό εθνικό, κοινωνικό και οικονομικό κόστος είναι η εμπειρία από τη διακυβέρνηση της χώρας από το δίδυμο ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και από γυρολόγους άλλων Κομμάτων. Οι ψηφοφόροι, κακομαθημένοι από την πλαστή ευημερία πίστεψαν στα λόγια τα παχιά των Τσίπρα και Καμμένου. Τους ψήφισαν, με συνέπεια έναν καταιγισμό

φόρων, μια αισθητή μείωση των εισοδημάτων και μία καταστροφική αύξηση του χρέους. Ο Καμμένος εστάλη σπίτι του. Ο Τσίπρας ετοιμάζεται.

Πικρή είναι η εμπειρία και από εκείνους που προσπάθησαν να κομματικοποιήσουν την Ορθοδοξία. Στην Ελλάδα η νοοτροπία είναι διαφορετική από την υπόλοιπη Δύση. Ο Έλληνας δεν δέχεται Κόμμα με συνθετικό το “Χριστιανικό”. Ξεχωρίζει την Πίστη και την Εκκλησία από την πολιτική. Η Εκκλησία ενώνει, δεν ζητάει ταυτότητες κομματικές. Η επίκληση του ονόματος του Χριστού στον κομματικό ανταγωνισμό μόνο αρνητικές συνέπειες έχει.

Όμως και ο πολίτης, που είναι συνειδητοποιημένος χριστιανός, ψηφίζει. Έχει και αυτός στη διάθεσή του τα πέντε κρίσιμα λεπτά. Και πρέπει και αυτός να επιλέξει με αξιοκρατικά κριτήρια ποιό αξίζουν να είναι στη Βουλή. Αρκετά αυτή υποβαθμίστηκε τα τελευταία χρόνια...

Είναι γεγονός ότι ζούμε σε μια παρακμιακή εποχή, σε μια ηδονιστική και ωφελμιστική εποχή. Έφτασαν άνθρωποι να περηφανεύονται για τα πάθη τους. Έφτασαν άνθρωποι να είναι υπερήφανοι που παρέδωσαν ανεκτίμητες αξίες με αντάλλαγμα τον έπαινο των ισχυρών της γης...

Σε αυτές τις συνθήκες, που οι αξίες καταρρέουν, το ανήθικο θεωρείται προοδευτικό, και οι αρετές και τα ιδανικά λοιδороούνται, ο Έλληνας πολίτης καλείται σε αυτά τα κρίσιμα πέντε λεπτά να επιλέξει αυτόν τον οποίο θα εξουσιοδοτήσει στην Βουλή και δεν θα τον απογοητεύσει, που δεν θα έχει μιαν ακόμη πικρή εμπειρία.

Η επιλογή δεν είναι εύκολη, όμως αξίζει τον κόπο να αφιερώσουμε λίγο χρόνο για την καλύτερη επιλογή. Θα έχουμε τουλάχιστον την ελπίδα ότι δεν θα μετανιώσουμε. Και μην απατώμεθα. Δεν θα ψηφίσουμε τους ασκητές και αγίους της πολιτικής. Αυτοί δεν υπάρχουν. Τον συγκριτικά εντιμότερο, ειλικρινέστερο και γνησιότερο καλούμεθα να ψηφίσουμε. Και κυρίως αυτόν που έχει τις ίδιες Αρχές με μας. Δεν μπορεί ολίγιστες μειοψηφίες να προβάλλονται στην πολιτική εξουσία ως ισχυρότατες ομάδες πίεσης και η μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών να μην δείχνει τη δύναμή της, ψηφίζοντας αυτούς που δεν θα προδώσουν τα ιδανικά της. Είναι η ώρα που πρέπει να αναβαθμίσουμε ποιοτικά, ηθικά και εθνικά το Κοινοβούλιο.-